

4

UDC 616.89

SPSIDE 41 (4) 213-280 (2013)

ISSN 0303-7908

**SOCIJALNA PSIHIJARIJA
SOCIAL PSYCHIATRY**

ZAGREB

VOL. 41 – 2013

BROJ/NUMBER 4

S A D R Ź A J – C O N T E N T S

IZVORNI ZNANSTVENI RADOVI/ORIGINAL SCIENTIFIC PAPERS

M. Milić Babić, M. Laklija

Strategije suočavanja roditelja djece predškolske dobi s teškoćama u razvoju

(Coping strategies in parents of preschool children with disabilities) 215

Z. Kozjak Mikić, N. Jokić-Begić

Emocionalne teškoće adolescentica nakon tranzicije u srednju školu

(Emotional difficulties among female adolescents after transition to high school) 226

STRUČNI RADOVI/PROFESSIONAL PAPERS

A. Mikolić, V. Putarek

Osamljenost žena rane i srednje odrasle dobi: zaštitno značenje emocionalne podrške partnera, prijatelja i obitelji

(Loneliness of women in early and middle adulthood: protective importance of emotional support from partner, friends and family) 235

E. Sušić, E. N. Gruber, B. Guberina Korotaj, R. Aščić, B. Marković

Osoba sa psihičkim poremećajem počinitelj protupravnih djela u zatvorskom sustavu – prikaz slučaja i pregled zakonskih propisa koji reguliraju postupanje

(Legal position in detention system of mentally ill person who performed criminal activity – case report and review of legal provisions regulating the procedure)..... 245

J. Gojković

Osjećaji nakon rata – prikaz desetogodišnjeg iskustva u grupnom terapijskom radu s djecom u poslijeratnom vremenu

(Postwar emotions – our ten-year experience in group psychotherapeutic work with children in postwar period) 256

H. Marković, Z. Čustović, J. Katušić Bašić

Razvoj psihijatrijske skrbi u Dubrovniku

(Development of psychiatric care in Dubrovnik)..... 262

J. Gojković, M. Tomičević, S. Gojković

Projekt „izbor više“ kao resocijalizacijski rad s adolescentima u riziku ovisnosti

(The choice more project as a resocialization work with adolescents at risk of addiction) 267

KONGRESI U 2014. GODINI/CONGRESSES IN 2014..... 274

PREDMETNO I AUTORSKO KAZALO ZA VOLUMEN 41/2013

(SUBJECT AND AUTHOR INDEX FOR VOLUME 41/2013)..... 277

STRATEGIJE SUOČAVANJA KOD RODITELJA DJECE PREDŠKOLSKE DOBI S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU

MARINA MILIĆ BABIĆ i MAJA LAKLIJA

Pravni fakultet, Studijski centar socijalnog rada, Sveučilište u Zagrebu, Zagreb, Hrvatska

Ovim istraživanjem željelo se unaprijediti područje razumijevanja strategija suočavanja roditelja djece s teškoćama u razvoju te njihove povezanosti s roditeljskim stresom, roditeljskom kompetencijom i obiteljskom kohezivnošću. U istraživanju su sudjelovala 122 roditelja djece predškolske dobi s teškoćama u razvoju. Podaci su analizirani metodama deskriptivne statistike te izračunavanjem korelacija između promatranih varijabli. Roditelji djece s teškoćama u razvoju u ovom uzorku izražavaju umjerenu razinu roditeljskog stresa i umjereno zadovoljstvo doživljajem vlastite roditeljske efikasnosti i zadovoljstva roditeljstvom dok obiteljsku kohezivnost procjenjuju visokom. Prema dobivenim rezultatima roditelji djece s teškoćama u razvoju od strategija suočavanja najčešće koriste mobiliziranje resursa obitelji i aktivno suočavanje, zatim traženje duhovne podrške, pasivnu procjenu situacije te traženje podrške okoline. Utvrđeno je da roditelji koji koriste strategiju mobiliziranja resursa obitelji i aktivnog suočavanja doživljavaju nižim roditeljski stres te pozitivnije procjenjuju vlastitu roditeljsku efikasnost i zadovoljstvo roditeljstvom. Nadalje, roditelji koji su skloniji pasivnom izbjegavanju ujedno izražavaju i veći doživljaj roditeljskog stresa i niže zadovoljstvo roditeljstvom. Dobivene spoznaje daju smjernice za praktičan rad s roditeljima djece s teškoćama u razvoju usmjeren jačanju aktivnih strategija suočavanja s krizom te jačanju obiteljske kohezije, roditeljskog zadovoljstva te efikasnosti.

Ključne riječi: strategije suočavanja, djeca s teškoćama u razvoju, roditeljstvo, obiteljska kohezivnost

Adresa za dopisivanje:

Dr. sc. Marina Milić Babić

Pravni fakultet

Studijski centar socijalnog rada

Nazorova 51

10000 Zagreb, Hrvatska

Tel: 01 4895 833; mob: 098 613 338

The aim of this study was to improve understanding of the range of coping strategies for parents of children with disabilities, and their association with parental stress, parental competence and family cohesiveness. The study included 122 parents of preschool children with disabilities. Data were analyzed by descriptive statistics and calculating the correlation between the variables observed. Parents of children with disabilities in this sample expressed moderate levels of parental stress and moderate satisfaction with the experience of parenting efficacy and parenting satisfaction, while estimating family cohesion high. The results showed mobilizing family to acquire and accept help to be the most frequently used coping strategy, followed by seeking spiritual support, passive appraisal, and acquiring social support. The parents using the strategy of mobilizing the resources of families and active coping perceived lower parental stress and positively assessed parental efficacy and satisfaction with parenting. Furthermore, those parents who preferred passive avoidance expressed and experienced greater parental stress with lower satisfaction with parenting experience. The results obtained in this study provide guidelines for practical work with parents of children with disabilities to strengthen active strategies of coping with crisis and to reinforce family cohesion, parental satisfaction and efficiency.

Key words: coping strategies, children with disabilities, parenting, family cohesion

EMOCIONALNE TEŠKOĆE ADOLESCENTICA NAKON TRANZICIJE U SREDNJU ŠKOLU

ZLATKA KOZJAK MIKIĆ i NATAŠA JOKIĆ-BEGIĆ¹

Zdravstveno učilište i ¹Filozofski fakultet u Zagrebu, Odsjek za psihologiju, Zagreb, Hrvatska

Cilj istraživanja bio je provjeriti postavke Lazarusovog modela stresa u specifičnom psihosocijalnom kontekstu nakon tranzicije učenica u srednju školu. Istražena je povezanost emocionalnih teškoća sa strategijama suočavanja, samoeфикасношću i vrstom škole, te smjer i intenzitet njihova doprinosa. U prvom mjerenju ovog longitudinalnog istraživanja bilo je uključeno 216 sudionica, u drugome 206, a u trećemu 168. Korišteni su: CORE-YP (Twigg i sur., 2009), Ljetvica suočavanja sa stresom za djecu i adolescente (Vulić-Prtorić, 2002), te Upitnik samoeфикаsnosti za djecu i adolescente (Muris, 2001, prijevod Vulić-Prtorić i Sorić, 2006). Rezultati su obrađeni hijerarhijskim regresijskim analizama. Izraženosti emocionalnih teškoća pri kraju prvog i pri kraju četvrtog razreda doprinosi korištenje strategija suočavanja usmjerenih na emocije (Emocionalna reaktivnost i Izbjegavanje) i niska emocionalna samoeфикаsnost pri početku prvog razreda srednje škole. Vrsta školskog programa nije se pokazala značajnim prediktorom izraženosti emocionalnih teškoća pri kraju prvog i četvrtog razreda. Rezultati potvrđuju primjenjivost Lazarusovog modela stresa u ovome kontekstu, a osim toga ukazuju na potrebu razvoja i implementiranje preventivnih programa za razvoj adekvatnih strategija suočavanja tijekom razdoblja prilagodbe na novi školski kontekst.

Ključne riječi: emocionalne teškoće, tranzicija u srednju školu, adolescentice

Adresa za dopisivanje:
Zlatka Kozjak Mikić
Ul. Grada Gualdo Tadino 8
10000 Zagreb, Hrvatska
E-pošta: zkozjakm@net.hr

SUMMARY

EMOTIONAL DIFFICULTIES AMONG FEMALE ADOLESCENTS AFTER TRANSITION TO HIGH SCHOOL

Z. KOZJAK MIKIĆ and N. JOKIĆ-BEGIĆ¹

Zagreb Health Care College and ¹University of Zagreb, Faculty of the Humanities and Social Sciences, Department of Psychology, Zagreb, Croatia

In stressful circumstances, emotional difficulties become more intensive. This often happens in a period of transition to a higher educational level. The purpose of this survey was to verify the applicability of the Lazarus' stress model in a specific psychosocial context determined by the girls' transition from primary to secondary school. We examined the intensity of emotional complaints depending on coping, perceived self-efficacy, and school track during secondary schooling. In this longitudinal study, 216 participants were included in first measurement, 206 in second measurement, and 168 in third measurement. They were examined by use of the CORE-YP questionnaire (Twigg et al., 2009), Stress Coping Scale for Children and Adolescents (Vulić-Prtorić, 2002) and Perceived Self-Efficacy Questionnaire for Children and Adolescents (Muris, 2001; Croatian version by Vulić-Prtorić and Sorić, 2006). The results were analyzed by hierarchical regression analysis. The intensity of complaints was mostly related to using emotional coping strategies (Emotional reactivity and Avoidance), and cognitive assessment (low emotional self-efficacy) at the beginning of first grade. Study results confirmed the applicability of Lazarus' stress model in a specific psychosocial context. Besides that, the results emphasized the need of designing and implementing school prevention programs for dealing with appropriate coping strategies during the period of adaptation.

Key words: emotional difficulties, stress, high school transition

Soc. psihijat., 41 (2013) 235 – 244

Stručni rad

OSAMLJENOST ŽENA RANE I SREDNJE ODRASLE DOBI: ZAŠTITNO ZNAČENJE EMOCIONALNE PODRŠKE PARTNERA, PRIJATELJA I OBITELJI

ANA MIKOLIĆ i VANJA PUTAREK

Filozofski fakultet u Zagrebu, Odsjek za psihologiju, Zagreb, Hrvatska

Osamljenost je univerzalan doživljaj koji se javlja kada očekivanja o socijalnim odnosima i potreba za pripadanjem nisu ispunjeni. Kronična osamljenost ima ozbiljne negativne posljedice za čovjekovo psihofizičko zdravlje. Stoga je važno odrediti kojim se zaštitnim čimbenicima kronična osamljenost može smanjiti ili spriječiti. Jedan od mogućih zaštitnih čimbenika je socijalna podrška. Osobito korisnom pokazuje se jedna od njezinih dimenzija, emocionalna podrška. Zaštitno djelovanje podrške od psihičkih smetnji razlikuje se ovisno o izvoru podrške i dobi pojedinca. Stoga je cilj ovog istraživanja bio ispitati razlike između žena rane i srednje odrasle dobi u emocionalnoj podršci od obitelji, prijatelja/ica i partnera te osamljenosti, kao i odnos između emocionalne podrške od ovih izvora i osamljenosti. Istraživanje je provedeno online i u njemu je sudjelovalo 340 žena. Podatci su prikupljeni Ljestvicom emocionalne podrške i Ljestvicom osamljenosti UCLA (verzija 3). Pokazalo se da nema razlike između žene rane i srednje odrasle dobi u osamljenosti, kvaliteti emocionalne podrške od obitelji i prijatelja/ica. Žene srednje odrasle dobi emocionalnu podršku od partnera percipiraju manje kvalitetnom od žena rane odrasle dobi. Podrška od obitelji i partnera doprinose nižoj razini osamljenosti nezavisno od podrške od drugih izvora. Rezultati istraživanja doprinose razumijevanju važnosti podrške iz različitih izvora za psihičko funkcioniranje žena.

Ključne riječi: osamljenost, emocionalna podrška, izvori podrške, žene, rana i srednja odrasla dob

Adresa za dopisivanje:

Ana Mikolić

Odjek za psihologiju

Filozofski fakultet u Zagrebu

10000 Zagreb, Hrvatska

E-pošta: ana.mikolic@gmail.com

SUMMARY

LONELINESS OF WOMEN IN EARLY AND MIDDLE ADULTHOOD: PROTECTIVE IMPORTANCE OF EMOTIONAL SUPPORT FROM PARTNER, FRIENDS AND FAMILY

A. MIKOLIĆ and V. PUTAREK

University of Zagreb, School of the Humanities and Social Sciences, Department of Psychology, Zagreb, Croatia

Loneliness is a universal sensation, which occurs when the expectations about social relations and the need to belong are not met. Chronic loneliness can have severe negative consequences for the psychophysiological health of the person suffering from it. Therefore, it is very important to determine which protective factors can help reduce chronic loneliness or prevent it. One of the possible protective factors is social support. Being one of the aspects of social support, emotional support has proven to be especially useful. The protective effect of support on mental disturbances varies depending on the source of the support and the age of the person receiving it. For that reason, the aim of this research was to examine the difference between women in early adulthood and those in middle adulthood regarding emotional support they receive from family, friends and partners and loneliness, as well as the relation between the emotional support received from these sources and loneliness. The research was carried out online and there were 340 female participants. The data were collected using the Emotional Support Scale and the UCLA Loneliness Scale (Version 3). The research showed that there is no difference between the women in early and middle adulthood in loneliness and the quality of emotional support received from family and friends. Middle-aged women perceive the support received from partners as less quality than women in early adulthood. The support received from family and friends lowered the level of loneliness regardless of the support received from other sources. The results of the research contribute to the understanding of the importance of support received from different sources for the psychological functioning of women.

Key words: loneliness, emotional support, sources of support, women, early and middle adulthood

OSOBA SA PSIHIČKIM POREMEĆAJEM POČINITELJ PROTUPRAVNIH DJELA U ZATVORSKOM SUSTAVU – PRIKAZ SLUČAJA I PREGLED ZAKONSKIH PROPISA KOJI REGULIRAJU POSTUPANJE

ESTA SUŠIĆ, EMA N. GRUBER, BLAŽENKA GUBERINA KOROTAJ, RUŽICA AŠČIĆ i
BRIGITTA MARKOVIĆ

Zatvorska bolnica Zagreb, Odjel forenzičke psihijatrije, Zagreb, Hrvatska

Prikazan je slučaj bolesnika hospitaliziranog na Odjelu forenzičke psihijatrije Zatvorske bolnice u Zagrebu pod dijagnozama Trajna promjena ličnosti nakon katastrofičnog događaja (proizašla iz kroničnog PTSP) i Ovisnost o alkoholu, koji je uz kaznu zatvora imao izrečenu sigurnosnu mjeru obveznog psihijatrijskog liječenja po čl. 68. novog Kaznenog zakona (član 75. starog KZ-a). U sklopu pojedinačnog programa izvršavanja kazne zatvora bolesnik je uključen u bio-psiho-socijalni model liječenja i rehabilitacije. U radu je prikazan i osvrt na zakonom propisane postupke prema osobama sa psihičkim poremećajem koje su počinile neko protupravno djelo. Ako je osoba počinila lakše protupravno djelo procesuirala se po Prekršajnom zakonu, Zakonu o zaštiti od nasilja u obitelji i Zakonu o zaštiti osoba sa psihičkim poremećajem, koje sankcije se provode na slobodi u forenzičnim ambulancama javnog zdravstva ili psihijatrijskim odjelima bolnica javnog zdravstva. U slučajevima kada je osoba počinila teže kazneno djelo sudski se postupci provode u skladu s odredbama Zakona o kaznenom postupku, Kaznenog zakona i Zakona o zaštiti osoba s psihičkim poremećajem, a tretman se provodi unutar zatvorskog sustava, ako je osoba bitno smanjeno ubrojiva i uz kaznu zatvora joj je izrečena sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja (čl.68. KZ/11) ili liječenja od ovisnosti (čl. 69. KZ/11), odnosno na forenzičkim odjelima javnog zdravstva, ako se radi o neubrojivoj osobi koja je zbog svog psihičkog poremećaja opasna za okolinu.

Ključne riječi: osoba sa psihičkim poremećajem počinitelj protupravnih djela, zatvorski sustav, zakonski propisi, sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja

Adresa za dopisivanje:

Esta Sušić, dr. med.

Odjel forenzičke psihijatrije

Zatvorska bolnica

Svetošimunska 107

10000 Zagreb, Hrvatska

E-pošta: esta.susic.dr@gmail.com

SUMMARY

LEGAL POSITION IN DETENTION SYSTEM OF MENTALLY ILL PERSON WHO PERFORMED CRIMINAL ACTIVITY–
CASE REPORT AND REVIEW OF LEGAL PROVISIONS REGULATING THE PROCEDURE

A case is presented of a patient hospitalized at Department of Forensic Psychiatry, Prison Hospital in Zagreb, under the diagnosis of chronic posttraumatic stress disorder and alcohol addiction. During imprisonment, the patient had obligatory safety measurement of psychiatric treatment under the Croatian Criminal Code. The bio-psycho-social model of treatment and rehabilitation is described. Also, the authors present the global view on the legal position of a mentally ill person who performed criminal activity, regarding the level of act committed and according to the law. The actions towards the mentally ill person with diminished capacity who committed a low-level criminal activity are conducted according to the Misdemeanor Act, the Act on Protection from Domestic Violence and the Law on the Protection of Mentally Ill Persons. The protective measure of obligatory psychiatric treatment and/or treatment of addiction is conducted at forensic outpatient units of psychiatry hospitals. If the mentally ill person with diminished capacity performed a criminal activity of higher level, it is processed by the Croatian Criminal Code, Criminal Procedure Act and the Law on the Protection of Mentally Ill Persons and the security measure of obligatory psychiatric treatment and treatment of addiction is conducted during imprisonment in the penal system. If the mentally ill person is found to be insane, then psychiatric treatment and hospitalization is conducted at forensic wards of psychiatry hospitals and according to the Law on the Protection of Mentally Ill Persons.

Key words: mentally ill person who performed criminal activity, penal system, law, obligatory safety measurement of psychiatric treatment, diminished capacity, forensic hospital

OSJEĆAJI NAKON RATA – PRIKAZ DESETOGODIŠNJEG ISKUSTVA U GRUPNOM TERAPIJSKOM RADU S DJECOM U POSLIJERATNOM VREMENU

JUGOSLAV GOJKOVIĆ

Županijska opća bolnica „Dr. Josip Benčević“, Slavonski Brod, Hrvatska

Opisana su desetogodišnja iskustva u grupnom psihoterapijskom radu s djecom u poslijeratnoj zoni Slavenskog Broda. Radom je obuhvaćeno pedesetero djece u nekad ratom zahvaćenom kraju, od kojih je tridesetero imalo poteškoće izravno ili neizravno povezane s ratnom psihotraumom. U grupnom terapijskom radu korišten je psihodinamski pristup u grupnoj analitički orijentiranoj terapiji scenskom igrom. Rad u malim grupama tijekom deset godina (1995.-2005.) uključivao je šest terapijskih skupina koje su djelovale u neformalnom ali određenom terapijskom setting-u. Slobodnom kliničkom procjenom došli smo do rezultata koji ukazuju na poboljšanje stanja u većine prisutnih ispitanika. Održano je približno 700 jednoipolsatnih ili dvosatnih seansi terapijskog rada. Uočljive su određene faze u radu svake grupe, kao i karakteristike rada koje su ovdje diskutirane i opisane u primjerima. Supervizijski rad je ostvaren suradnjom između terapeuta voditelja grupe u gradu na periferiji i stručnjaka u nacionalnom centru. Naša iskustva pokazuju korist od prijelaza od problem-homogeniziranih prema problem-heterogenim grupama. Isto tako rad pokazuje dobit nedirektivnog terapijskog pristupa ratnoj traumi kod djece.

Ključne riječi: dijete, ratna psihotrauma, grupna terapija

Adresa za dopisivanje:
Mr. sc. Jugoslav Gojković, dr. med.
Ulica Andrije Štampara 42
35000 Slavonski Brod, Hrvatska

SUMMARY

POSTWAR EMOTIONS – OUR TEN-YEAR EXPERIENCE IN GROUP PSYCHOTHERAPEUTIC WORK WITH CHILDREN IN POSTWAR PERIOD

J. GOJKOVIĆ

Dr. Josip Benčević County General Hospital, Slavonski Brod, Croatia

This work describes our ten-year experience in group psychotherapeutic work with children in postwar zone in Slavonski Brod, Croatia. Our work involved 50 children in postwar zone, 30 of them with problems directly or indirectly connected with war psychotrauma. In group work, we used psychodynamic approach in the analytically oriented scenic play therapy. During ten years (1995-2005), work in small groups included six therapeutic groups with therapy performed once weekly for 120 min and later 90 min per session. Using free clinical assessment, we found that the majority of the study children approved their status. We organized about 700 group sessions. In each group, we observed some specific periods and work characteristics that are discussed and exemplified in this paper. Supervision was carried out through collaboration of therapists and professors from a Zagreb university hospital. Our experiences showed benefit in transition from the problem homogeneous to problem heterogeneous groups. The work showed benefits of nondirective therapeutic approach to a child with war psychotrauma.

Key words: child, war psychotrauma, group work

Soc. psihijat., 41 (2013) 262 – 266

Stručni rad

RAZVOJ PSIHIJATRIJSKE SKRBI U DUBROVNIKU

HRVOJE MARKOVIĆ, ZAIM ČUSTOVIĆ¹ i JADRANKA KATUŠIĆ BAŠIĆ²

Opća bolnica Dubrovnik, Odjel za psihijatriju, ¹Odjel za urologiju i ²Odjel za oftalmologiju, Dubrovnik, Hrvatska

Analiziranjem dijela dostupne povijesne dokumentacije o zdravstvenim prilikama u Dubrovniku tijekom proteklih stoljeća posebna je pozornost usmjerena na razvoj psihijatrijske skrbi. Dubrovnik je ostvario veliki napredak u razvoju medicine u Hrvatskoj. Već od kraja 13. stoljeća postoje službeni propisi o osnovama medicinskih, higijenskih i socijalnih mjera, a od 1347. godine postoji prva socijalno-zdravstvena ustanova koja je preteča socijalno-psihijatrijske skrbi. Dobar geostrateški položaj i razvoj diplomacije omogućili su i razvoj psihijatrijske skrbi tijekom stoljeća do danas.

Ključne riječi: povijest; razvoj psihijatrije, Dubrovnik

Adresa za dopisivanje:

Hrvoje Marković, dr. med.

Odjel za psihijatriju

Opća bolnica Dubrovnik

Roka Mišetića bb

20000 Dubrovnik, Hrvatska

E-pošta: hrvoje.markovic.du@gmail.com

Mob: +385 98 253 775

SUMMARY

DEVELOPMENT OF PSYCHIATRIC CARE IN DUBROVNIK

H. MARKOVIĆ, Z. ČUSTOVIĆ¹ and J. KATUŠIĆ BAŠIĆ²

Dubrovnik General Hospital, Department of Psychiatry, ¹Department of Urology and ²Department of Ophthalmology, Dubrovnik, Croatia

By the analysis of the available historical documentation about the health situation in Dubrovnik throughout the past century, special attention is paid to psychiatric care. Dubrovnik has made great contribution to the progress of medicine in Croatia. Ever since the end of the 13th century, there are official rules pertaining to basic medical, hygienic and social measures. In 1347, the first social-medical institution was established as a forerunner of social and psychiatric care. During the centuries, Dubrovnik Republic diplomacy and favorable geographic position enabled the development of psychiatric care.

Key words: history, development of psychiatry, Dubrovnik

Soc. psihijat., 41 (2013) 267 – 273

Stručni rad

PROJEKT „IZBOR VIŠE“ KAO RESOCIJALIZACIJSKI RAD S ADOLESCENTIMA U RIZIKU OD OVISNOSTI

JUGOSLAV GOJKOVIĆ, MARKO TOMIČEVIĆ i SLAVEN GOJKOVIĆ

Opća bolnica „Dr. Josip Benčević“, Služba za duševne bolesti, Slavonski Brod, Hrvatska

Ovaj rad prikazuje ideju, razvoj i realizaciju resocijalizacijskog rada građanske udruge „Kameleon i mreža“ za resocijalizaciju adolescenata u riziku ovisnosti od THC-a kroz projekt „Izbor više“ u Slavonskom Brodu. Projekt je ostvaren dragovoljnim radom cijenjenih osoba prisutnih u njihovom profesionalnom javnom radu u gradu u području astronomije,

informatike, art-dizajna, video-arta i sporta, radionicama s vršnjačkom grupnom edukacijom potpomognutom od psihijatra u motivacijskom i organizacijskom pristupu. Postavka malih grupnih radionica jednom tjedno u trajanju od 90 min tijekom šest tjedana mobilizirala je u razdoblju od 2005. do 2009. godine 90 adolescenata. U radu prikazujemo rezultate testova subjektivnih samoprocjena koji su visoko pozitivni i prikazuju vrlo dobru prihvaćenost takvog načina rada s adolescentima.

Ključne riječi: adolescenti, rizik ovisnosti, resocijalizacija

Adresa za dopisivanje:

Mr. sc. Jugoslav Gojković, dr. med.
Ulica Andrije Štampara 42
35000 Slavonski Brod, Hrvatska

SUMMARY

THE CHOICE MORE PROJECT AS RESOCIALIZATION WORK WITH ADOLESCENTS AT RISK OF ADDICTION

J. GOJKOVIĆ, M. TOMIČEVIĆ and S. GOJKOVIĆ

Dr. Josip Benčević General Hospital, Service for Psychiatry, Slavonski Brod, Croatia

The paper presents the idea, development and realization of resocialization work of the Kameleon and Net civil organization for resocialization of adolescents at risk of addiction through the Choice More project in Slavonski Brod. The project was realized with voluntary work of persons present in their professional public work in the town in the fields of astronomy, informatics, art design, video art and sports, through workshops with peer group education that were supported by psychiatrists in motivation and organization. The small group setting of the workshop 90 min once weekly for six weeks mobilized 90 adolescents during the 2005-2009 period. We show the results of subjective self-assessment tests that are highly positive in their scores, revealing very good acceptance of such a work with adolescents.

Key words: adolescents, addiction risk, resocialization